

אור

הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

במדבר ■ ב' סיון תשע"ג 25

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

לוח העמוד היומי			
יום	התאריך בחודש	העמוד בליקו"מ	ליקו"מ יוד"ב
שבת	ב'	צט:	קט"ו
ראשון	ג'	צ.	קט"ז
שני	ד'	צ:	ק"ז
שלישי	ה'	צא.	ק"ח
רביעי	ו'	צא:	ק"ט
חמישי	ז'	צב.	קכ"א
שישי	ח'	צב:	קכ"ב

מעלת הלימוד

אחר כך עזרני השם יתברך שחזרתי כמה דברים מהתורה הזאת לפני העולם בזאת הסעדה שלי שיתן והיה בעיני לפלא גדול כי אני יודע שבכל פעם שאני חוזר דברי רבנו זכרוננו לברכה הוא נפלאות ה', כי יש על זה מניעות אין מספר.

(ימי מוהר"ת - ח"ב - נ"ח)

תורה ע' - ויהי ביום השמיני

לבטל ולסלק את המכריח

וטוב זה רק כשהאדם יתחבר לשרשו, כשהאדם יתחבר למקום שהוא נחשב משם. והיכן נמצא זה השורש חמדת הנפשות, היכן נמצא זה השורש שכשרק מתקרבים אליו האדם מתמלא בהרגשת טוב, בהרגשת נועם וטעם נפלא?

השורש הזה הוא הצדיק שעליו נאמר "צדיק יסוד עולם". זה הצדיק שבכוחו וזכותו מחזיק ומחיה את העולם.³

כח המכריח

מניעות, קשיים, גשמיות, חמירות, תאוות, וכל שקר העולם הזה נקראים "כח המכריח", המרחיק ומונע את האדם מלהתקרב לצדיק ולקדושה, ההופך את האדם לעב וחומרי, ומרחיק ממנו את טעם ונועם עדן הרוחניות. אך המכריחים והמונעים הם רק זמניים, לפרק זמן שהם משגעים ומבלבלים את דעת האדם. אך כעבור זמן האדם עצמו ירגיש שהכל שקר וערמומיות, שאין בהם כלום.³

הצדיק

כשהאדם ימשוך את עצמו תמיד לשרשו, לרוחניות, והעיקר אל תכלית נקודת האמת שזה הצדיק. אזי הוא וודאי יזכה להתגבר על כל המכריחים והמונעים אותו מלהתקרב להשם ית'.

כי כל המכריחים כוחם זמני וחלש, וכח המושך חזק בהרבה אפילו בו בזמן שכח המכריח בשיא תוקפו, רק שבזמן שיש את כח המכריח צריך לראות לא להסתכל עליו, לא להסתכל על פיתיו ודמיונותיו המדומים, ורק להסתכל ולכסוף ברצונות חזקים אל התכלית והשורש, ואזי המכריח יפול ויתבטל ממילא והאדם יחוש ויראה

המשך בעמ' הבא

כי כל הדברים הם על הארץ, כמו שאנו רואים בחוש, שהכל גדל מן הארץ, וכל הדברים והבריות הולכים ומנחים על הארץ, ואי אפשר שיפסקו ויתרחקו מהארץ. אם לא על ידי כח המכריח הינו על ידי שיש מי שמכריח הדבר, ונוטלו ממקומו מהארץ, ומרחיקו ממנה. וכפי כח המכריח, כן נתרחק הדבר מהארץ. ואחר כך פשוטק כח המכריח, חוזר הדבר להארץ. כי הארץ יש לה כח המושך, וממשכת כל הדברים לעצמה. כי אם לאו, לא היו יכולים להתקיים עליה, כי היה ראוי לפל ממנה, מחמת שהיא פדורית, וכל בני העולם עומדים סביבה פידוע, אך שיש לה כח המושך. ועל כן פשוטק כח המכריח, וחוזר הדבר ונופל למטה להארץ, כל מה שמתקרב יותר למטה, הוא פורח ונופל למטה במהירות יותר, זה מחמת שמתקרב להפח המושך של הארץ, על כן נופל במהירות יותר למטה.

והצדיק הוא בחינת עפר הנ"ל, כי הצדיק הוא יסוד עולם כמו שפתיב: "וצדיק יסוד עולם", וכל הדברים עומדים עליו. ויש לו כח המושך, להמשיך כל הדברים אליו. כי זה הצדיק, הוא רק יחיד בעולם, שהוא יסוד עולם, שכל הדברים נמשכים ממנו, ואפילו כל הצדיקים הם רק ענפים ממנו, כל אחד לפי בחינתו. יש שהוא בחינות ענף, ממנו, ויש שהוא בחינות ענף מן הענף. כי זה הצדיק היחיד בעולם, הוא ענו ושל, ומשים עצמו כעפר, בבחינות: "ואנכי עפר ואפר".² ועל כן הוא יסוד עולם, הינו בחינת עפר, שכל הדברים הם עליו.

כח המושך

כל אחד מחפש ומחפש, את מה מחפשים? האדם מחפש טוב! איך יהיה לי יותר טוב.

לקוטי-הלכות <<< הלכה למעשה

עפ"י הדין היומי בליקו"מ

הל' ספר תורה הלכה ב' - ג'

א. אסור לומר תוכחה, דהינו להזכיר עונות ישראל ולהוכיחם עליהם כי אם מי שיכול להוכיח כמו משה רבנו עליו השלום, שעל ידי תוכחתו נתן בהם ריח טוב. (ב - ט)

ב. משה רבנו עליו השלום, ראה עד סוף כל הדורות שעתידין ישראל באחרית הנמים לירד ורידה גדולה מאד בעקבות משיחא בבחינת ותרד פלאים, ועל כן כתב שירת האזינו שמדברת מתוכחה, כי כל מה שמוכיחים ומזכיר מעשיהם הרעים נעשה מזה תורה בחינת מצות, בחינת ביום ההוא יבקש עון ישראל ואינו, ועל ידי בחינה זו יש לישראל קיום אפילו בכל הירידות והנפילות שבעולם. ועל כן נקראת התוכחה הזאת שירה, כי העונות נתהפכין לזכויות ונעשה מהם שיר ושבח ושמחה. (ב - ז)

"בכח השירה הזאת, הראה משה רבנו קדם מיתתו עצם כחו והשגתו שזכה לעלות לתכלית רום המדרגה העליונה, עד ששם נתהפכין העונות לזכויות עד שיכול לעשות מתוכחה על מעשים רעים יכול לעשות מזה שירה. ועל כן בכח זה הוא מבטיח לישראל שלעולם לא יתרחקו מה' יתברך לגמרי אפילו אם יעשו מה שייעשו, אפילו בתקף ההסתרה שבתוך הסתרה בחינת ואנכי הסתר אסתיר ונתנה השירה הזאת לפני לעד כי לא תשכח מפי זרעו, כי על ידי השירה הזאת אנו רואים שאין שום יאוש ואין שום נפילה בעולם. כי אם יזכו יהיו נתהפכין כל העונות לזכויות, כמו שאנו רואין שזכה משה לעשות מתוכחת עונות שירה ושמחה ותמיד אנו יכולין לשוב אל ה' רק שלא נתאש מלצעק אל ה' תמיד."

<<<<

ג. יש שבעים פנים לתורה. שהם בחינת שבעים שנים, כי בכל שנה צריכים להשיג פנים חדשות לתורה מבחינת השבעים פנים, שזהו בחינת געשה ונשמע מחדש, שהוא להשיג נסתרות שבתורה בכל פעם יותר ויותר. (ב – י"ב)
"אנו עוסקין בזה כל השנה פלה להשיג בכל יום ויום ובכל שבוע ושבוע ובכל חדש וחדש חלק מהתורה."

ד. כל המחלקת שיש בעולם הכל מחמת הרחוק מאלו המדות הקדושות, שהם אמונה ויראה ונענה ואמת, שאין זכין להם בשלמות. (ג – ב)

ה. עקר בנין וגדול האמונה הקדושה הוא על ידי עצות שמקבלין מצדיקים. וההולך בעצת רשעים הוא נופל לכפירות ולאמונות כזביות. (ג – א)

"כל עצתם של העפוס והרשעים הוא כנגד האמונה הקדושה, כי האמונה תלויה בעצות, דהינו בפשאיין הולכין בעצת רשעים רק לקבל כל העצות מצדיקים, וזה, אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים. ואז זוכה לאמונה."

ו. עקר היראה היא יראת חטא. (ג – א)

ז. עקר הליצנות הוא מחמת גאות וגסות הרוח, שהוא גבה לב וגדול בעיני עצמו עד שכל בני העולם הם כלא בעיניו ומתלווצץ מפל אחד ואחד. (ג – א)

"כאשר נמצא הנגע הרעה הזאת בכמה בני אדם שמתלווצצים מפל אחד ואחד בפרט מיראים וכשרים שמוציאין חסרונות ומומיין בכל אחד ואחד. מזה מתלווצץ מתפלתו ומזה מתלווצץ מלמודו שאינו טוב בעיניו ומזה מתלווצץ ממשאו ומתנו וכו' וכיוצא בזה בשארי דברים. וכל זה מחמת גסותו שדומה לו שאין חכם ממנו וכל העולם צריכים ללמד ממנו. ואלו הלצים מתגברים בליצנותם עד שמחלישים דעת של כמה פשרים שמפילים אותם מעבודתם על ידי ליצנותם הרעה, רחמנא לצלן."

ח. הירא בטוח בה' שלא יחסר לו דבר בבחינת כי אין מחסור ליראי. (ג – ד)

"כשאני זוכה לבטחון שהוא בחינת יראה מה' יתברך, בודאי טוב איני מתירא שום יראה חיצונית מבשר ודם, כי כשזוכין ליראה דקדושה נתבטלין כל היראות הנפולות שהם מה שיראין מבשר ודם וכיוצא."

ט. באותיות התורה נבראו כל העולמות, ועל כל אות ואות שבתורה עומדים כמה וכמה אלפים ורבות עולמות. גם שמעתי מפיו הקדוש שבתבת אדם מצירים כל צורות של כל בני אדם שבעולם. וכן בתבת בהמה מצירים כל צורות של כל הבהמות וכן בשארי מעשה בראשית. (ג – ז)

זכרון

עצם זה שהאדם כל הזמן מזכיר לעצמו שכל המכריחים שמושכים אותו לגשמיות זה לא הוא בעצמו, ואין זה רצונותיו כלל וכלל. וזוכר שנשמתו נמשכת מאוד מאוד לכה המושך ו"רצוני לעשות רצונך", וה"שאור שבעיסה" הוא המעכב והמרחיק, המכאיב ומכניס רצונות שטותיים, זרים ומוזרים.

על-ידי זה הזיכרון לבד האדם מגביר אצלו את כח הנשמה על הגוף, כח המושך על כח המכריח. 3

שכר

כשזכה לבטל את המכריח ולא להתפתות אחריו, אחר הדמיונות והקסמי-שווא שלו. על ידי זה הוא זוכה לרווח רב, ויוצא שעצם זה שהיה את כח המכריח הוא לטובתו, כי על-ידי- זה זכה למה שזכה.

"ואז יהיה לו טובה גדולה מה שהיה לו כח המכריח שהיה מרחיקו, כי רק בשביל זה בא לעולם שיעסק במלחמה זו ובאמנות זאת להגביר כח המושך על כח המכריח, ואז נעשין מזה כלים נפלאים ותקונים גדולים, כי רב האמנות של הכלים הנפלאים שנעשין בהכמה גדולה שקורין מאשין (מכונה), הכל הוא על ידי חכמת כח המכריח והכח המושך, כמו למשל מלאכת הזייגרי (שעון) שעקר אמנות הליכו הוא על ידי כח המכריח והמעכב, שהוא השפרינזוניע (קפיץ) שפופיין הברזל ומכריחין אותו על ידי השלשלת שלא כטבעה, והיא כטבעה רוצה להתפשט, אבל מעכבין אותה ומכריחין אותה וכופין אותה בעל פרה, ועל ידי זה הוא כל אמנות הזייגרי שעל ידי שהיא מושכת עצמה תמיד לטבעה להתפשט כדרכה, על ידי זה היא מושכת הגלגל הקשור בה וכל גלגל מושך חברו. והכל באמנות נפלא עד שעושה פעלתו להיות מורה שעות. וכן יש שארי כלים גדולים ביותר ויותר שעושים פעלות גדולות ביותר, ועקר אמנותיהם הוא על ידי רבוי השפרינזוניס שיש בהם שהכל הוא על ידי כח המכריח וכח המושך, כי כח המושך אי אפשר לבטל."

והבן היטב הנמשל, כי טבע הנשמה להיות נמשכת תמיד לשרשה האמתי, כי שם כח המושך האמתי, אך הכריחו אותה לירד לזה העולם שכלו בכלל הוא בבחינת כח המכריח נגד הנשמה שסופה ותשוקתה תמיד נמשכת למעלה לשרשה, אך כל פונתו יתברך כדי שתתגבר בכח המושך על כח המכריח, ואז תהיה מושכת אחרים עמה, ואחרים לאחרים כמו הגלגלים והאופנים של הזייגרי, שהם מתנשאים והולכים ופועלים פעלתם דיקא על ידי שיש כח המכריח וכח המושך. וכל מה שמתגבר כח המכריח ומרחיק ביותר נעשים כלים נפלאים יותר ויותר. והאדם הוא בעל בחירה ויש לו כח תמיד להגביר בתשוקתו ורצונו החזק את כח המושך. ואז יהיו נעשים כלים נפלאים ותקונים נוראים דיקא על ידי שהיה כח המכריח. והבן היטב לדמות המשל להנמשל, כי פלא הוא.

ועקר הדבר שבתוך תקף התגברות כח המכריח, אל ישכח בכח המושך שגדול ממנו הרבה וקיים

ארץ ישראל וירושלים

- עקר כח המושך הוא בחינת ארץ ישראל ששם עפר אדמת קדש, שהיא בחינת כח המושך דקדושה והעקר ירושלים ובית המקדש ונקדת קדש קדשים ששם עקר עפר הקדש בחינת כח המושך דקדושה.

חוץ לארץ

- עפר חוץ לארץ הוא בחינת כח המושך דסטרא אחרא, שבאמת הוא כח המכריח ומדמה עצמו לכח המושך.

בית המדרש

ובפרט של הצדיק האמת

- זה בחינת מעלת בית הנקסות ובית המדרש של ישראל שעושין בגלות שהם בחינת מקדש מעט, בבחינת כח המושך, וביותר הבית המדרש של הצדיק האמתי שהוא באמת בבחינת עפר, שהוא עקר הכח המושך.

קברי צדיקים

- וזה מעלת קברי צדיקים, כי הם שוכני עפר, שגם בחייהם נעשה שכן לעפר, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה. מי שנעשה שכן לעפר בחייו, מכל שכן עתה אחר הסתלקותו שאז עקר התגברות כח המושך שהוא עפר דקדושה שהיא מקום קבורת הצדיק ששם בחינת ארץ ישראל, כמו שכתוב, צדיקים יירשו ארץ.

לעד ולנצח. וימשיך עצמו מרחוק מאד אל כח המושך האמתי שהוא הצדיק שהוא נקדת האמת."

שילוב

אחר שהאדם קלט את גשמיות ושקר המכריח, אחר שהאדם ראה שהעיקר זה נועם רוחניות הנשמה, חובתו להשאיר את המכריח, אך מבוטל וצמוד לכח המושך, כלומר לא לזרוק לגמרי את המכריח "כי כח המושך בעצמו בלי כח המכריח כלל הוא פגם", כמבואר במשל לעיל שעיקר האומנות נהיית על-ידי השילוב הנפלא בין כח המכריח לכח המושך, ודווקא השילוב בין שניהם יוצר את הכלים הנפלאים.

לשם דוגמא, האוכל הוא דבר גשמי וכח המכריח. ורצון השם ית' הוא שהאדם יאכל, אך שיאכל בקדושה. ועל-ידי שאוכל כראוי בקדושה נהיה חיבור בין כח המכריח לכח המושך. וכח המושך מרים ומגביה את המכריח לשורש. כי עכשיו האוכל עצמו נהפך למושך, והאוכל עצמו הוא זה המקרב את האדם להשם ית' שעל-ידו יוכל לעבדו ית' ולעשות רצונו. 3

1. משלי י. 2. בראשית י"ח. 3. ליקויה או"ח - יום טוב - ה'.

רבונו של עולם, "ה' איש מלחמה", מרום וקדוש, פועל גבורות, עושה חדשות, בעל מלחמות, אתה יודע את כל תוקף המלחמה הגדולה והנוראה הזאת שיש בכל עת בכל דור ודור, בין כח המושך של צדיקי אמת, שיש להם חח להמשיך כל העולם אצלם לקרבם להבורא יתברך שמו לנצח, ובין הכח המכריח המתגבר בכל עת נגד הכח המר דך, להפסיק ולהרחיק מהצדיקים ומהשם יתברך, וכמה וכמה נפשות שקעו במלחמה הזאת, אשר נטרדו משני ער למות על ידי הכח המכריח המפסיק שהרחיק מן הצדיקים האמתיים. ואנן יתמי דיתמי, מה נעשה ומה נפעל, מי לחוס בעדנו, להכניע ולשבר ולבטל כח המכריח, כנגד כח המושך של הצדיקים (לקוטי תפילות - תפילה ע')

תורה ע"ב - להתגבר על היצה"ר

איתא בדבריו זכרונו לברכה, לענין המחשבות הזרות שבתפלה (בלקוטי אי' סימן ע"ב) שאין צריכין להסתכל עליהם כלל ולבלי להביט לאחריהם כלל, רק לילך כסדר בתפלתו ועל ידי זה ממילא יסתלקו, ואם לא יסיה דעתו מהם אז אדרבא, יתגברו עליו ביותר כמו האדם הבורח מאיזה דבר ומסתכל מן הצד כלאחר יד על זה הדבר שברח ממנו אז הדבר הזה מתגבר עליו ביותר כן הוא ממש בענין המחשבות. וכן מבאר עוד בדבריו, זכרונו לברכה, שהמחשבה ביד האדם להטותה כרצונו. ואפלו אם כבר הורגלה מחשבתו לצאת לחוץ הרבה, אף על פי כן ביד האדם להטותה בכל פעם להדרך הישר כי אי אפשר שיהיו שני מחשבות ביחד בשום אופן עין שם. ועל כן בודאי כשיתגבר לחשב רק בדבורי התפלה בודאי תדחה המחשבה זרה.

(השתפכות הנפש - ע"א)

לחדד את השכל
על התורות הנלמדות בעמ' היומי

מהו היצה"ר של כלל בני אדם ומהו היצה"ר של צדיקים?

תשובה משבוע שעבר:

ע"י שפוגמים בתאוות אכילה נותנים כח ושלטון לעזי פנים. (תורה טז - ס"ק ג)

טבילת מקווה בשבועות

טבילת המקווה בשבועות הוא חסד עליון ורחמים גדולים ודעת נפלא מאד. כי שבועות הוא שכל דק ועליון וגבוה מאד שהוא חסדים ורחמים גדולים מאד, כי הרחמים הם כפי הדעת, כמו שנתבאר במקום אחר. אשרי הזוכה לקבל קדושת שבועות בפרט המקווה של שבועות שהיא מקווה של שער החמשים שמשם נמשך הקדושה והטהרה על ישראל אז. (ח"א. נו - ז)

(לקוטי עצות - ספירה ושבועות)

באמצע לימוד המשניות החלה המְשָׁנָה לַדָּבָר דיבורים מופלאים!!!

ויותר. אבל עם כל זה נתעליתם, ואשריכם ואשרי יולדתיכם ידידי אשר נדדתם שינה מעיניכם, ועל ידיכם נתעלתי הלילה הזה, ועל ידי החבירים אשר בעיר הגדולה עיר ואם בישראל. ואין אתם כאותם השוכבים על מטות שן שינה שהיא אחד משישים במיתה, וסרוחים על ערסותם, ואתם נדבקתם בה' והוא שמח בכם. לכן בניי התחזקו ואמצו ועלצו באהבתי בתורתי ביראתי. ואלו הייתם משערים אחד מאלף אלפי אלפים ורוב רבי רבבות מהצער אשר אני שרויה בו, לא היתה נכנסת שמחה בלבבכם ולא שחוק בפיכם בזוכריכם כי בסיבתכם אני מושלכת בעפר, לכן חזקו ואמצו ועלצו בני ידידי המהדרים ואל תפסיקו הלימוד, כי חוט של חסד משוך עליכם ותורתכם ערבה לפני הקב"ה. לכן עמדו בניי ידידי על רגליכם והעלוני, ואמרו בקול רם כיום הכפורים, ברוך שם כבוד כו'. ועמדנו על רגלינו וקטרי חרצינו משתרין ואמרנו בקול כאשר נצטוינו. וחזר ואמר, אשריכם בני, שובו אל לימודכם ואל תפסיקו רגע, ועלו לארץ ישראל, כי לא כל העתים שוות, ואין מעצור להושיע ברב או במעט, ועיניכם אל תחוס על כליכם, כי טוב הארץ העליונה תאכלו, ואם תאבו ושמעתם טוב הארץ ההיא תאכלו. לכן מהרו ועלו, כי אני המפרנסת לכם ואני אפרנסכם, ואתם שלום ובתיכם שלום וכל אשר לכם שלום, ה' עוז לעמו יתן כו'.

הראות גדולת מעלת זאת הלילה, איך שחביב לפני הקדוש ברוך הוא לבלתי נדום רגע אחת מדביקות התורה. אכתוב לכם מעשה שאירע קרוב לזמנינו והועתק מכתב המקובל הר"ר שלמה הלוי אלקבץ שהיה מתחבר בבית של רבינו בית יוסף והופיע עליו רוח הקודש. וזה נוסח הכתב: דעו לכם כי הסכמנו החסיד נר"ו ואני עבדו ועבדיכם מהחברים, לעמוד על נפשינו ליל שבועות ולנדד שינה מעינינו. ותודה לאל כן עלה בידנו כי לא הפסקנו רגע, רק אשר תשמעו ותחי נפשכם. וכל זה באימה ביראה בניגון ובטעם, לא יאומן כי יסופר. ואחר כך למדנו על דרך האמת. ובעת שהתחלנו ללמוד המשנה ולמדנו שתי מסכתות, זיכנו בוראנו ונשמע את קול המדבר בפי החסיד נר"ו, קול גדול בחיתוך אותיות, וכל השכנים היו שומעים ולא מבינים. והיה הנעימות רב, והקול הולך וחזק, ונפלנו על פנינו ולא היה רוח באיש לישא עיניו ופניו לראות מרוב המורא. והדיבור ההוא מדבר עמנו והתחיל ואמר:

שמעו ידידי המהדרים מן המהדרים, ידידי אהובי שלום לכם, אשריכם ואשרי ילדתיכם, אשריכם בעולם הזה אשריכם בעולם הבא, אשר שמתם על נפשיכם לעטרני בלילה הזה, אשר זה כמה שנים נפלה עטרת ראשי ואין מנחם לי, ואני מושלכת בעפר חובקת אשפתות, ועתה החזרתם עטרה ליושנה. התחזקו ידידי התאמצו אהובי שמחו ועלצו. ודעו כי אתם מבני עלייה, וזכיתם להיות מהיכלא דמלאכא, וקול תורתכם והבל פיכם עלה לפני הקב"ה ובקע כמה אוירים וכמה רקיעים עד שעלה, ומלאכים שתקו ושרפים דממו והחיות עמדו וכל צבא מעלה להקב"ה שומעים את קולכם. והנני המשנה הא' המייסרת את האדם באתי לדבר אליכם, ואם הייתם עשרה הייתם מתעלה יותר

את כל הדברים האלה דבר אלינו ושמעה אזנינו, ורבות כהנה וכהנה מענייני החכמה, כמה וכמה הבטחות גדולות, וכלנו געינו בבכיה מרוב השמחה. וגם בשמענו צרת השכינה בעונותינו וקולה כחולה המתחננת אלינו. ואז נתחזקנו עד אור הבוקר ולא פסק גירסא מפומנא בגילה ורעדה. (של"ה הקדוש - נר מצווה - ה)

(של"ה הקדוש - נר מצווה - ה)

קדושת חג השבועות

ומי שיש לו מוח בקדקדו, נפשו יודעת מאד מצד השכל שכן היא, להיות שעתה חוזר למציאות הראשון, ואנו בני ישראל מקבלים את התורה כמאז ומקדם, ובודאי הסברא נותנת מיום נתינת התורה במעמד הקדוש, עד עתה ועד לעתיד, אינו דומה בחינת נתינתה משנה לשנה, ומשתנית בטעם וריח לשבח בבחינה מחודשת, ובכל פעם החיוב מוטל על כל אחד מישראל, להכין את לבו ורוחו לקבל על נפשו, מה שיקרא וילמוד עתה בלילה הזאת, יקבל עליו עול מלכות שמים שלימה בחשק האהבה, ולערך הכנתו לקבלה, כמוהו אור לו אור התורה, ונצטרפת צירופים אותיות בתורה ופסקי הטעמים, אשר בהם ומהם דוגמתם קורה לו מקריותו ומאורעותיו כל השנה הבאה, להטיב או לרע חס ושלום.

(אור המאיר - דרוש לשבועות)

בכל חג שבועות נותנים לכל איש מישראל חיות חדשה

והנה זה נשאר לעולם שבכל חג השבועות נותנים לכל איש מישראל חיות חדשה, אך ההפרש במקבלים, יש שמקבלו כגשם היינו שאינו מעורר עצמו ביגיעת מוח ולב, ומסתפק עצמו בהתעוררות הבאה לו לשעתו, ויש שמייגע עצמו ומתעורר עד הנקודה הפנימית שבלבו, וזהו כטל. וניכר זה אחר צאת היו"ט, שזה שהוא כגשם ואין בו מכחות עצמיים רק מה שנותנים לו מן השמים, כשיצא יו"ט לא נשאר בו רק רושם בעלמא וכולי האי ואולי, אבל מי שקיבל קדושת היו"ט בבחי' טל נשאר בו גם אחר היו"ט כמו טל אף דעולה לקראת החמה נשאר כוחו.

(שם משמואל - פרשת במדבר - שנת תרע"א)

כתיב במדרש כשעלה משה רבינו למרום בא לרקיע אחד וראה כמה אלפים רבבות מלאכים וכמה כיתות שרפי קודש שעומדים באימה וביראה בקדושה ובטהרה ונפל עליו אימה ופחד ורעדה גדולה עם מי הוא הולך לדבר אשר כל המלאכים ושרפים וחיות הקודש עומדים לפניו ביראה גדולה עד שפירש הקדוש ברוך הוא מזויו שכינתו יתברך עליו.

והנה מצינו בנביאים בעת שדיבר הקדוש ברוך הוא עמהם היו עומדים באימה ויראה כל כך עד שנתבטלו כמעט ממציאיותם. כי רש"י ז"ל פירש בפסוק: ויקרא אליו מאהל מועד וגו', יכול מפני שהוא קול נמוך תלמוד לומר את הקול הידוע קול ה' שובר ארזים כו'. והנה אם אדם זוכה שומע בכל חג השבועות את הקול שמכריזין אנכי ה' אלהיך, נמצא איך צריך האדם להכין את עצמו בהכנות רבות שיזכה לשמוע דיבור הקדוש ברוך הוא שכמה אלפים רבבות מלאכים ושרפי קודש אוחזים חיל ורעדה ורתת וזיע מאימתו יתברך ומכל שכן אנחנו בני אדם ולא סגי בג' ימים לבד ואפילו אם יכין את עצמו כל השנה לא סגי.

(קדושת לוי - פרשת יתרו)

תחל שנה וברכותיה

על פי מה דאיתא בגמרא דראש השנה "מפני מה קוראין התוכחות שבספר ויקרא קודם חג השבועות, והתוכחה שבמשנה תורה קודם ראש השנה, כדי שתכלה השנה וקללותיה ותחל השנה וברכותיה." והנה קודם ראש השנה אז היא העת שיתעורר כל אדם בתשובה שממשמשין ובאין ימי הדין אשר ירעדו ויפחדו אז מאימת הדין, והקב"ה מוחל עוונותיהן ומהפך להם מדת הדין למדת הרחמים, ועל ידי תשובה הם ממתיקין הגבורות לבל יחולו עליהם עוד וממשיכין השפעות טובות ורחמים גדולים על כנסת ישראל. ומצינו שגם חג השבועות נקרא ראש השנה כמו דאיתא "ובעצרת נידונין על פירות האילן", וימי הספירה הוא העת לעשות תשובה ולתקן מה שעויות, ואם בני ישראל עושין תשובה שלימה בימי הספירה הקב"ה מוחל להם עוונותיהם ומהפך להם מדת הדין למדת הרחמים ותכלה השנה וקללותיה, ובחג השבועות שהוא ראש השנה תחול השנה וברכותיה.

(מאור ושמש - בחוקותי)

כפי הצירופים הנעשים בשבועות כן יהיו מאורעותיו במשך כל השנה הבאה

הבחירה חפשית ביד האדם לעשות כרצון איש ואיש, כמו שעושה צירופים באמצעות פרי מעליו מטוב עד רע, כמוהו ממש נקבעים צרופים בתורה, כמו דאיתא בהארי"י זללה"ה: אם האדם נייעור בזאת הלילה בליל שבועות, מובטח לו שלא יזקק כל השנה, כי כל הוראות חיי אדם תלוי בזה הלילה.

איך אפשר לבלי לשמע קולות פתת?

בליל שבועות אחר שְׁהִיָּה גֵעוּר פְּנֵהוּג הַלָּךְ לַמִּקְוֶה עִם אִישׁ אֶחָד מֵאַנְשֵׁיוֹ, וְסִפֵּר לִי זֶה הָאִישׁ שֶׁהֵלֵךְ עִמּוֹ אִזּוֹ לַמִּקְוֶה בְּשִׁבְעוֹת שְׁאַמֵּר לוֹ רַבְּנֵנוּ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה בְּדָרְךָ הַלּוֹכוֹ לַמִּקְוֶה, וְשָׁאַל אוֹתוֹ בְּכָל פַּעַם אִם שׁוֹמֵעַ קוֹלוֹת, וְהָשִׁיב שְׁאִינוֹ שׁוֹמֵעַ כְּלָל. וְנִתְפַּלֵּא מֵאֵד עַל שְׁאִינוֹ שׁוֹמֵעַ, וְאָמַר אִיךָ אֶפְשֶׁר לְבָלִי לִשְׁמֹעַ קוֹלוֹת פְּתַת. אַחֲרַי כִּדְ אָמַר אֶפְשֶׁר הוּא קוֹל הַקְּאִפְלָעַע [מִקְהֵלָה] שְׁאִנִּי שׁוֹמֵעַ. וְהָשִׁיב לוֹ הָאִישׁ הַפִּי"ל שֶׁהוּא אִינוֹ שׁוֹמֵעַ שׁוֹם קוֹל קְאִפְלָעַע וְלֹא שׁוֹם קוֹל כְּלָל, וְתַמָּה מֵאֵד. וְהָבִינּוּ הָאִישׁ הַפִּי"ל שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ קוֹלוֹת וּבִרְקִים שֶׁל קְבֵלַת הַתּוֹרָה.

אַחֲרַי כִּדְ כְּשִׁיצָא מֵהַמִּקְוֶה אָמַר שְׁנֹדַע לִי עֶכְשָׁו בְּעַת קְבֵלַת הַתּוֹרָה בְּעִנְיֵן הַנְּאָמַר בְּאַחַר הַקְּדוּשׁ אֵית יִרְאָה וְאֵית יִרְאָה וְכוּ', וְעֶכְשָׁו נִדְעַע לִי שְׁנִישׁ עוֹד יִרְאָה שֶׁהִיא גַם כֵּן עוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶפְלוּ מִיִּרְאָה עֲלֵאָה הַנְּזַכֵּר שָׁם. כִּי נִדְעַע לִי עֶכְשָׁו יִרְאָת אֶלְקוֹת שֶׁהִיא יִרְאָה וְפַחַד גְּבוּהַ וְעִצּוֹם וּמְרוֹמָם וּמִנְשֵׂא מֵאֵד מֵאֵד.

(חיי מוהר"ן - קל"ב)

היכן אנחנו בעולם שכבר ספרנו יותר מששה שבועות?

השם יתברך יזכורנו להיראה והשמחה והקדושה והטהרה של חג הנורא הקדוש הפא עלינו לטובה, אם נזכר נקדה אחת מעצם היראה הנמשכת בשבועות, כמו שכתוב גם כל העולם בלו חל מפניך וכו', בקולות וברקים וכו', ראוי להזדעזע מעתה בלי שיעור, ואם עדין אין אנו זוכין לזה, על כל פנים מעתה ראוי לשפף שיחנו הרבה כמים נוכח פני ה', היכן אנחנו בעולם שכבר ספרנו יותר מששה שבועות, ועדין לא נטהרנו להקניש היראה של שבועות, ה' הטוב וכפר ונגן עלינו וימשיך עלינו ברחמינו יראתו הגדולה, שיקים בנו: ולבעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו, עד שזנפה לשמחה גדולה על ידי זה, כמו שכתוב: וגילו ברעדה, וזה עקר שלמות היראה פשוטו על ידה לשמחה, וכבר כתבנו ודברנו הרבה בזה, שאפילו על ידי יראת העניש זוכין לשמחה על פי הדרכים שקבלנו לשמח נפשונו בכל הנקודות טובות וכו':

(עלים לתרופה - מכתב מ"ה)

אם אדם זוכה שומע בכל חג השבועות את הקול שמכריזין אנכי ה' אלהיך!

שמעתי שפעם אחת ספרו לפנינו זכרונו לברכה אודות הרב דקהלת ברידיטשוב שלא רצה לילך למקנה בפקר של חג השבועות עד שייראו לו המרפבה שראה יחזקאל. והתפלאו העולם מאד על זה, ונער בהם רבנו זכרונו לברכה ואמר, ומה זאת לפלא כל כך בעיניכם הלא גם יחזקאל היה בן אדם וכו', כמבאר במקום אחר.

(חיי מוהר"ן - תקני"ג)

לקוטי מוהר"ן

..... תורה ס"ט - חומר איסור גזלה .....

על-ידי תאנות ממון
נתעבר ונתבלבל מוחו ונעשה פסיל
וכן כל מה שמתאנה יותר לממון
נתעבר המוח ביותר.
(תורה ס"ט)

